

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 91

20 жовтня 2021 року

Про перегляд рішення, прийнятого Комітетом щодо проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення розмірів стипендій» (реєстр. № 4036) і проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 4036-1)

Відповідно до частини п'ятої статті 44 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» Комітет вирішив:

1. Переглянути Рішення Комітету від 13 вересня 2021 року (протокол № 86) щодо проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення розмірів стипендій» (реєстр. № 4036), поданого народними депутатами України Тимошенко Ю.В., Цимбалюком М.М., Кириленком І.Г., та проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 4036-1), поданого народними депутатами України Королевською Н.Ю., Солодом Ю.В. та іншими народними депутатами України.

Голова Комітету Г.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

ВИСНОВОК

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення розмірів стипендій» (реєстр. № 4036) і проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 4036-1)

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до пункту 3 частини першої статті 16 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» і статті 93 Регламенту Верховної Ради України Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні переглянув 20 жовтня 2021 року (протокол № 91) рішення Комітету від 13 вересня 2021 року (протокол № 86) та розглянув проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення розмірів стипендій» (реєстр. № 4036), поданий народними депутатами України Тимошенко Ю.В., Цимбалюком М.М., Кириленком І.Г. (далі – Проект № 4036), та проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 4036-1), поданий народними депутатами України Королевською Н.Ю., Солодом Ю.В. та іншими народними депутатами України (далі Проект № 4036-1).

Проектом № 4036 пропонується встановити з 01 січня 2021 року розміри:

- мінімальної академічної стипендії для осіб, що навчаються у закладах вищої освіти, у розмірі фактичного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (4068 грн проти 1300 грн);

- мінімальної соціальної стипендії для осіб, що навчаються у закладах вищої освіти, у розмірі 150 відсотків фактичного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (6102 грн проти 1180 грн);

- соціальної стипендії для студентів із числа потерпілих від Чорнобильської катастрофи, шахтарям, які мають стаж підземної роботи не менш як три роки, а також дітям шахтарів, які мають стаж підземної роботи не менш як 15 років або батьки яких загинули внаслідок нещасного випадку на виробництві чи стали

особами з інвалідністю I або II групи, у розмірі 150 відсотків фактичного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (6102 грн проти 1180 грн).

Водночас, відповідно до чинного законодавства соціальна стипендія виплачується у фіксованому розмірі. Станом на жовтень 2020 року це складало для студентів закладів фахової передвищої освіти - 890 грн, вищої освіти - 1180 грн, студентів з числа дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування - 2360 грн.

Відповідно до пояснювальної записки додаткові видатки у 2021 році на реалізацію підвищення розмірів стипендій за прогностичними розрахунками становитимуть понад 5,0 млрд грн, які можливо забезпечити за рахунок вжиття необхідних заходів щодо недопущення укривтя податків і зборів у тіньовому секторі економіки, які запропоновано затвердити Кабінету Міністрів України, що збільшить додаткові надходження до зведеного бюджету та бюджетів фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування у 2021 році.

Міністерство фінансів України звертає увагу на те, що в Україні академічні стипендії призначаються від 40%-45% до фактичної кількості студентів денної форми навчання. Водночас, в країнах Європейського Союзу таких як Угорщина – 26%, Чехія – 13%, Польща та Словаччина – 10%.

Проектом № 4036-1 пропонується внести зміни до законів України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» та «Про підвищення престижності шахтарської праці» в частині збільшення розмірів мінімальної академічної стипендії, мінімальної стипендії та соціальної стипендії на 150% фактичного розміру прожиткового мінімуму на одну особу в розрахунку на місяць у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України з дня наступного за днем опублікування цього Закону.

Водночас Проект № 4036-1 аналогічний проекту Закону України «Про внесення змін до законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 3242-1 від 08.04.2020), внесеного народними депутатами України Королевською Н.Ю. та Солодом Ю.В., який разом із проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо підвищення розмірів академічної та соціальної стипендій» (реєстр. № 3242 від 20.03.2020), поданого народним депутатом України Тимошенко Ю.В. та іншими народними депутатами України розглянуто на засіданні Комітету 09 липня 2020 року та прийнято рішення повернути їх суб'єктам права законодавчої ініціативи без їх включення до порядку денного третьої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та без розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Міністерство освіти і науки України до Проекту № 3242-1 зауважує, що з метою уникнення дискримінаційних норм та неузгодженостей в діючому законодавстві є необхідним внесення змін до інших законодавчих актів, зокрема, законів України «Про забезпечення організаційно-правових умов соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про фахову передвищу освіту» та інших нормативно-правових актів, якими державою гарантоване

право здобувачів професійної (професійно-технічної освіти), фахової передвищої освіти та вищої освіти на отримання соціальної стипендії.

Водночас слід звернути увагу на те, що з листопада 2017 року розміри академічних та іменних стипендій здобувачів вищої, фахової передвищої освіти були незмінними.

Відповідно до положень Указу Президента України «Про пріоритетні заходи щодо розвитку професійної (професійно-технічної) освіти від 30 березня 2021 року № 130/2021 передбачено підвищення розміру стипендіального забезпечення учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти, а також запровадження ефективних інструментів збору та оброблення статистичної інформації про стан ринку праці для прогнозування потреб у кадрах за професіями і спеціальностями.

1 вересня Уряд схвалив зміни до постанов Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 12 липня 2004 р. № 882 та від 28 грудня 2016 р. № 1047». Наразі з 1 січня 2022 року академічні та іменні стипендії здобувачів вищої, фахової передвищої освіти збільшуються в понад 1,5 рази, професійної (професійно-технічної) освіти – у понад 2,5 рази.

Кількість отримувачів академічної стипендії в закладах вищої та фахової передвищої освіти становитиме 35-40% фактичної кількості студентів денної форми здобуття освіти, які навчаються за державним (регіональним) замовленням на одному факультеті (відділенні), курсі за певною спеціальністю.

Розмір мінімальної ординарної (звичайної) академічної стипендії:

- для учнів закладів професійної (професійно-технічної) збільшується з 490 до 1250 гривень на місяць;
- для студентів закладів фахової передвищої освіти, які здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст», освітньо-професійний ступінь «фаховий молодший бакалавр», освітній ступінь «бакалавр», крім тих, що навчаються за спеціальностями (спеціалізаціями), для яких встановлюються академічні стипендії в підвищеному розмірі, збільшується з 980 до 1510 гривень на місяць; для яких встановлюються академічні стипендії у підвищеному розмірі, збільшується з 1250 до 1930 гривень на місяць;
- для студентів закладів вищої освіти, наукових установ, які здобувають освітній або освітньо-професійний ступінь «молодший бакалавр», освітні ступені «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», крім тих, що навчаються за спеціальностями (спеціалізаціями), для яких встановлюються академічні стипендії в підвищеному розмірі, збільшується з 1300 до 2000 гривень на місяць; для яких встановлюються академічні стипендії у підвищеному розмірі, збільшується з 1660 до 2550 гривень на місяць.

Розмір академічної стипендії Президента України:

- для учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти збільшується з 1420 до 2750 гривень на місяць;

- для студентів закладів фахової передвищої освіти, які здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст», освітньо-професійний ступінь «фаховий молодший бакалавр», освітній ступінь «бакалавр», збільшується з 2130 до 3320 гривень на місяць;
- для студентів закладів вищої освіти, наукових установ, які здобувають освітній або освітньо-професійний ступінь «молодший бакалавр», освітні ступені «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», збільшується з 2720 до 4400 гривень на місяць.

Розмір іменних та академічних стипендій, заснованих Кабінетом Міністрів України:

- для учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти збільшується з 1180 до 2500 гривень на місяць;
- для студентів закладів фахової передвищої освіти, які здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст», освітньо-професійний ступінь «фаховий молодший бакалавр», освітній ступінь «бакалавр», збільшується з 1900 до 3020 гривень на місяць;
- для студентів закладів вищої освіти, наукових установ, які здобувають освітній або освітньо-професійний ступінь «молодший бакалавр», освітні ступені «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», збільшується з 2480 до 4000 гривень на місяць.

Розмір стипендії Президента України переможцям Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика та Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді імені Тараса Шевченка:

- для студентів закладів фахової передвищої освіти, які здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень «молодший спеціаліст», освітньо-професійний ступінь «фаховий молодший бакалавр» або освітній ступінь «бакалавр», збільшується з 1770 до 2870 гривень на місяць;
- для студентів закладів вищої освіти, наукових установ, які здобувають освітньо-професійний або освітній ступінь «молодший бакалавр», освітні ступені «бакалавр», «спеціаліст» або «магістр», збільшується з 2600 до 3800 гривень на місяць.

Наразі питання щодо підвищення розмірів стипендій зазнало суттєвих змін у бік посилення соціального захисту вищезазначених категорій студентів.

Також з вересня 2014 року набрав чинності Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII «Про вищу освіту», який встановлює основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти.

У зазначеному Законі відсутні норми, які передбачають прийом на навчання до закладів вищої освіти за цільовими направленнями.

Зокрема, на виконання норм зазначеного Закону втратила чинність постанова Кабінету Міністрів України від 29.06.1999 № 1159 «Про підготовку фахівців для роботи в сільській місцевості», якою було затверджено механізм прийому абітурієнтів до вищих навчальних закладів на підставі цільових

направлень, що видавалися абітурієнтам, які постійно проживають у сільській місцевості або селищах міського типу.

Разом з тим, відповідно до абзацу четвертого частини третьої статті 44 Закону України «Про вищу освіту» право на першочергове зарахування для здобуття вищої освіти за медичними, мистецькими та педагогічними спеціальностями на конкурсній основі в межах установлених квот мають особи, які уклали угоду про відпрацювання не менше трьох років у сільській місцевості або селищах міського типу, при їх зарахуванні на місця, що фінансуються за державним (регіональним) замовленням.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України у висновку до Проекту № 4036 та Проекту № 4036-1 вказує на те, що дані законопроекти не включено до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2020 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 16 червня 2020 року № 689 – ІХ. Також не включено до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого Постановою Верховної Ради України 02 лютого 2021 року № 1165 – ІХ.

Крім того, законопроектам властиві недоліки техніко-юридичного характеру.

Комітет Верховної Ради України з питань інтеграції України до Європейського Союзу визнав положення Проекту № 4036 та Проекту № 4036-1 такими, що регулюються національним законодавством країн-членів Європейського Союзу та не підпадають під дію міжнародно-правових зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету звертає увагу на те, що вказана законодавча пропозиція матиме вплив на показники бюджету.

Комітет Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій вважає, що Проект № 4036 та Проект № 4036-1 слід повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Міністерство фінансів України та Міністерство соціальної політики України не підтримують зазначені законопроекти.

Отже за результатами розгляду вищезазначених проектів законів Комітет, прийняв рішення:

Рекомендувати Верховній Раді України:

1. Включити Проект № 4036 та Проект № 4036-1 до порядку денного сесії Верховної Ради України.

2. Зняти з розгляду Проект № 4036 та Проект № 4036-1 у зв'язку з тим, що внаслідок прийнятих інших законодавчих актів вони втратили свою актуальність на підставі частини другої статті 95 Регламенту Верховної Ради України.

Проекти Постанов додаються.

Голова Комітету

Г.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо розгляду проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб (реєстр. № 5484 від 13.05.2021)

Відповідно до статей 111 та 114 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року (протокол № 91) проект Закону України про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб (реєстр. № 5484 від 13.05.2021), поданий народними депутатами України Тимошенко Ю.В., Цимбалюком М.М. та іншими народними депутатами України, а також висновки центральних органів виконавчої влади, Пенсійного фонду України та Фонду соціального страхування України, і зазначає наступне.

Законопроектом № 5484 пропонується доповнити Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (далі - Закон № 1645) положеннями щодо запровадження нового виду державного соціального страхування - загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок захворювання на інфекційну хворобу, проти якої було проведено профілактичне щеплення та на хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями (далі - державному страхуванню вакцинованих осіб), визначивши Фонд соціального страхування страховиком за цим видом страхування.

Передбачається, що за винятками, визначеними в частині третій запропонованої редакції статті 41 до Закону № 1645, державне соціальне страхування поширюватиметься на вакцинованих осіб незалежно від їхнього віку та/або наявності страхового стажу згідно із Законом України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі - Закон № 1105) та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування відповідно до Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі - Закон № 2464).

Законопроектом визначено перелік страхових випадків:

а) захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями (у тому числі тих, що призводять до постійної або тимчасової втрати працездатності), протягом строку від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини);

б) переривання вагітності внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, протягом будь-якого строку вагітності вакцинованої особи незалежно від строку дії імунної відповіді, встановленого для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини), та/або перинатальної смерті плоду (дитини) внаслідок таких захворювань вагітної особи або дитини;

в) інвалідності внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, протягом строку від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини), незалежно від ступеню втрати здоров'я (професійної працездатності) та дати проведення медико – соціальної експертизи;

г) смерті внаслідок захворювання на інфекційну хворобу проти якої була проведена вакцинація та/або на інші хвороби, спричинені поствакцинальними ускладненнями, якщо дата смерті або її державна реєстрація припадають на період від дня вакцинації до дня, в якому закінчується строк дії імунної відповіді, встановлений для відповідного медичного імунобіологічного препарату (вакцини).

Також законопроектом передбачено періоди страхування ризиків, строки призначення та надання страхових виплат.

При цьому розмір щомісячної періодичної страхової виплати становить:

а) для працездатних осіб, які на дату вакцинації отримували дохід як заробітна плата (інші подібні доходи) відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору та/або як самозайнята особа чи підприємець, - 100 відсотків від розміру задекларованої середньомісячної заробітної плати (інших подібних доходів), на яку нараховувався єдиний внесок в якому була проведена вакцинація, але не менше мінімального місячного розміру заробітної плати, встановленого на дату страхової виплати;

б) для працездатних осіб, які не підпадають під визначення пункту «а» цієї частини, та непрацездатних осіб, - 100 відсотків від сум періодичних державних соціальних допомог.

Розміри одноразових страхових виплат становлять від 20 до 350 прожиткових мінімумів, установлених законодавством для працездатної особи в залежності від страхового випадку.

Законопроектом визначено порядок відшкодування витрат Фонду соціального страхування на надання страхових виплат, а також витрат

Державного та місцевих бюджетів на лікування та реабілітацію осіб, щеплених (вакцинованих) приватними закладами охорони здоров'я.

Крім того, пропонується посилити юридичну відповідальність посадових та службових осіб, які допустили реєстрацію неякісних (неефективних, небезпечних) медичних імунобіологічних препаратів (вакцин) або порушили правила їх зберігання, транспортування або застосування, зокрема шляхом відшкодування завданих збитків.

З метою забезпечення соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб, пропонується внести зміни до низки інших законів України.

На думку авторів законопроекту, його прийняття та реалізація сприятиме запровадженню соціальних стимулів для збільшення числа вакцинованих осіб з метою досягнення колективного імунітету в Україні, що, у свою чергу, призведе до різкого зменшення навантаження на національну систему охорони здоров'я та рівня летальності населення, а також призведе до швидкого економічного відновлення найбільш постраждалих галузей (у сфері туризму, торгівлі, комунікаційної інфраструктури, освіти, культури тощо). У результаті прийняття Закону НСЗУ зможе спрямувати зекономлені кошти на поліпшення якості медичних послуг, фінансування складних операцій, у тому числі за кордоном, проведення профілактичних щеплень, розбудови системи сімейних лікарів та дитячих клінік, а в разі запровадження системи персоніфікованого державного медичного страхування – також на розбудову її інфраструктури.

Разом з тим, слід зауважити наступне.

При розгляді законодавчої ініціативи необхідно враховувати, що Основи законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі - Основи) відповідно до Конституції України визначають принципи та загальні правові, фінансові та організаційні засади загальнообов'язкового державного соціального страхування громадян в Україні.

Законодавство України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування складається з цих Основ та прийнятих відповідно до них законів, інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у сфері загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Запропоновані законопроектом положення не узгоджуються з базовими засадами загальнообов'язкового державного соціального страхування. Зокрема, згідно з законами за всіма видами загальнообов'язкового державного соціального страхування передбачено зв'язок реалізації гарантованих статтею 46 Конституції України прав на забезпечення громадян у разі повної, часткової або тимчасової втрати працездатності, втрати годувальника, безробіття з незалежних від них обставин, а також у старості та в інших випадках, передбачених законом, із тривалістю та розмірами сплачених страхових внесків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (набутим особою страховим стажем).

Розмір єдиного внеску для кожної категорії платників, визначених Законом № 2464, та пропорції його розподілу за видами загальнообов'язкового державного соціального страхування встановлюються з урахуванням того, що вони повинні забезпечувати застрахованим особам страхові виплати і соціальні послуги, передбачені законодавством про загальнообов'язкове державне соціальне страхування; фінансування заходів, спрямованих на профілактику страхових випадків; створення резерву коштів для забезпечення страхових виплат та надання соціальних послуг застрахованим особам; покриття адміністративних витрат із забезпечення функціонування системи загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Таким чином, в Україні побудовано систему загальнообов'язкового державного соціального страхування на принципах обов'язковості страхування, права на добровільну участь у системі соціального страхування осіб, які не підлягають обов'язковому страхуванню, диференціації розмірів виплат залежно від тривалості страхового стажу та розміру заробітної плати (доходу), солідарності та субсидування в солідарній системі.

Отже вакцинована особа, яка не сплачує за себе (або на її користь) страхові внески, не може бути застрахованою особою і користуватися коштами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

До того ж новий вид соціального страхування, права, обов'язки і гарантії, перелік страхових випадків, періоди страхування ризиків, строки призначення та надання страхових виплат, їхній розмір тощо не є предметом регулювання Закону № 1645, а мають запроваджуватися відповідно до вимог статті 25 Основ шляхом внесення змін до цих Основ та спеціальних законів, якими регулюється система прав, обов'язків і гарантій за кожним з видів загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Виходячи з наведених у законопроекті норм, запропоновані виплати за своєю правовою природою є державними виплатами.

Слід також враховувати, що на сьогодні питання здійснення відповідних компенсаційних виплат законодавчо врегульовано. Зокрема, частиною шостою статті 9² Закону України «Про лікарські засоби» передбачено, що після державної реєстрації вакцин або інших медичних імунобіологічних препаратів для специфічної профілактики коронавірусної хвороби (COVID-19) під зобов'язання для екстреного медичного застосування центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, виробник та/або власник реєстраційного посвідчення, включаючи їх працівників, медичних працівників звільняються від відповідальності за будь-які наслідки, спричинені застосуванням таких вакцин або інших медичних імунобіологічних препаратів для специфічної профілактики коронавірусної хвороби (COVID-19). У разі настання таких наслідків державою забезпечується здійснення відповідних компенсаційних виплат у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Постановою Кабінету Міністрів України від 31.03.2021 № 371 «Деякі питання державної компенсації шкоди, пов'язаної з ускладненнями, що можуть виникнути після вакцинації від гострої респіраторної хвороби COVID-19,

спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» врегульовано питання проведення виплат на здійснення державної компенсації шкоди, пов'язаної з ускладненнями, що можуть виникнути після вакцинації від гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (у разі встановлення інвалідності та у разі смерті). Кошти на здійснення таких виплат передбачено у Державному бюджеті України на 2021 рік Міністерству охорони здоров'я України.

Реалізація законопроекту потребуватиме також додаткових видатків з Державного бюджету України, реальні джерела покриття яких відсутні.

Водночас у порушення вимог статті 27 Бюджетного кодексу України до законопроекту не подано фінансово-економічного обґрунтування з відповідними розрахунками та пропозицій змін до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Міністерство фінансів України, Міністерство соціальної політики України, Міністерство охорони здоров'я України, Фонд соціального страхування України, Пенсійний фонд України не підтримують законопроект.

Міністерство економіки України та Державний центр зайнятості повідомили про відсутність пропозицій до законопроекту.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України за результатами розгляду проекту не підтримує вирішення порушеного у ньому питання у запропонований спосіб.

За результатами обговорення та беручи до уваги окрему думку народного депутата України Третякової Г.М. щодо необхідності доопрацювання законопроекту до другого читання з метою встановлення відповідного механізму компенсацій страхових внесків, визначивши методологію обрахунку страхового внеску, або запровадження механізму прямого відшкодування з Державного бюджету, оператором якого буде Пенсійний фонд України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів вирішив рекомендувати Верховній Раді України:

- проект Закону України про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб (реєстр. № 5484 від 13.05.2021) керуючись пунктом 1 частини першої статті 114 Регламенту Верховної Ради України, за наслідками розгляду в першому читанні прийняти за основу;

- доручити Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів доопрацювати проект Закону України про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб (реєстр. № 5484 від 13.05.2021) з урахуванням пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи та окремої думки народного депутата України Третякової Г.М. щодо зазначеного законопроекту відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України, і внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

Співдоповідачем на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання від Комітету визначено Голову Комітету Третякову Галину Миколаївну.

Проект постанови Верховної Ради України додається.

Голова Комітету

Г. Третякова

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел., email:

№ _____

«___» _____ 2021 року

**Членам Комітету Верховної
Ради України з питань
соціальної політики та захисту
прав ветеранів**

ОКРЕМА ДУМКА

(відповідно до пункту 3 частини 4 статті 14 Закону України «Про статус народного депутата України»)

**Щодо Проекту Закону 5484 від 13.05.2021
Про внесення змін до деяких законів
України з метою соціального захисту осіб,
які отримали профілактичне щеплення
(вакцинацію) проти інфекційних хвороб**

На підставі пункту 3 частини 4 статті 14 Закону України «Про статус народного депутата України» вважаю за доцільне викласти окрему думку щодо Проекту Закону №5484 від 13.05.2021 «Про внесення змін до деяких законів України з метою соціального захисту осіб, які отримали профілактичне щеплення (вакцинацію) проти інфекційних хвороб» (далі Проект Закону), поданого народними депутатами України Тимошенко Ю.В. та іншими.

Так, авторами Проекту Закону запропоновано доповнити Закон України «Про захист населення від інфекційних хвороб» положеннями щодо запровадження нового виду державного соціального страхування, як механізму відшкодування шкоди – загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок захворювання на інфекційну хворобу, проти якої було проведено профілактичне щеплення та на хвороби, викликані поствакцинальними ускладненнями, визначивши Фонд соціального страхування страховиком за цим видом страхування.

Водночас, у Проекті Закону відсутня методологія оцінки та розрахунку страхового внеску у разі використання страхового механізму.

На мою думку, для відшкодування шкоди викликаній поствакцинальним ускладненням може бути обрано альтернативний механізм, а саме пряме відшкодування з Державного бюджету, оператором (провайдером) якого може бути Пенсійний фонд України.

З огляду на зазначене, після прийняття Проекту Закону у першому читанні, Комітет ВРУ з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів має визначити, який з двох зазначених механізмів компенсації шкоди є ефективнішим.

Враховуючи вищезазначене, даний Проект Закону може бути прийнятий в першому читанні із врахуванням частини першої статті 116 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» з можливістю доопрацювання та вибору механізму компенсацій страхових внесків до другого читання, а саме:

або страховий механізм з доопрацюванням в частині обрання методології обрахунку страхового внеску;

або механізм прямого відшкодування з Державного бюджету, оператором якого буде Пенсійний фонд України, функції якого розширені Законом України № 1071-ІХ, шляхом внесення змін до статті 58 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування».

Народний депутат України

Г.М. Третьякова

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Третьякова Галина Миколаївна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000002E093100E1118F00
Дійсний до: 25.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 53д9/5-2021/322220 від 19.10.2021

678534

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

Р І Ш Е Н Н Я

Протокол № 91

20 жовтня 2021 року

Про внесення змін до плану роботи Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на період шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання

Заслухавши інформацію голови підкомітету з питань соціального захисту і реабілітації осіб з інвалідністю та регулювання діяльності їх підприємств і громадських об'єднань Гривка С.Д. щодо дати та місця проведення засідання круглого столу на тему: «Соціальна підтримка та реабілітація осіб з інвалідністю», проведення якого передбачено планом роботи Комітету на період шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання у листопаді 2021 року, **Комітет в и р і ш и в:**

пункт шостий Розділу VI плану роботи Комітету на період шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання викласти в такій редакції:

6.	Засідання круглого столу на тему: «Соціальна підтримка та реабілітація осіб з інвалідністю» (с. Лютіж, Вишгородський р-н, Київська обл., Державна реабілітаційна установа "Всеукраїнський центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю")	09.11.2021	Гривко С.Д.	Прянішнікова К.В. Барков Я. М. Даниленко Г.Л.
----	--	------------	-------------	---

Голова Комітету

Г.Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

щодо включення до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань (реєстр. № 5818 від 22.07.2021)

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року (протокол № 91) проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань (реєстр. № 5818 від 22.07.2021), поданий Кабінетом Міністрів України, і зазначає наступне.

Відповідно до частин третьої і четвертої статті 19 Закону України «Про Державне бюро розслідувань» пенсійне забезпечення осіб рядового і начальницького складу Державного бюро розслідувань здійснюється в порядку та на умовах, передбачених Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».

Пенсійне забезпечення працівників Державного бюро розслідувань, які є державними службовцями, здійснюється в порядку та на умовах, передбачених Законом України «Про державну службу». Пенсійне забезпечення інших працівників Державного бюро розслідувань здійснюється на підставах та в порядку, встановлених законодавством.

З метою реалізації норм Закону України «Про Державне бюро розслідувань», законопроектом пропонується внести до законів України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування», якими передбачити поширення норм цих Законів щодо пенсійного забезпечення та загальнообов'язкового державного соціального страхування на осіб рядового і начальницького складу Державного бюро розслідувань

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України не заперечує можливості прийняття законопроекту. Разом з тим, вважає, що частина змін, які пропонується внести до ст. 17 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», якими уточнюються питання зарахування до вислуги років часу навчання у закладах освіти, після закінчення яких присвоюється офіцерське (спеціальне) звання, безпосередньо не належить до упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань, що є предметом проекту згідно з його назвою.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету прийняв рішення, що законопроект не має впливу на показники бюджетів (реалізація положень законопроекту здійснюватиметься за рахунок коштів бюджету Пенсійного фонду України). У разі прийняття відповідного закону він може набирати чинності у термін, визначений автором законопроекту.

Міністерство соціальної політики України, Міністерство фінансів України, Міністерство економіки України, Пенсійний фонд України підтримують законопроект.

Державне бюро розслідувань сподівається на підтримку законопроекту, який створить умови для належної реалізації гарантованих Конституцією України прав працівників Державного бюро розслідувань на соціальний захист та пенсійне забезпечення.

За результатами розгляду та обговорення Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів **в и р і ш и в**:
рекомендувати Верховній Раді України проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо упорядкування окремих питань пенсійного забезпечення та страхування працівників Державного бюро розслідувань (реєстр. № 5818 від 22.07.2021) включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання.

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проектів законів України
про внесення зміни до статті 28 Закону України «Про
загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо встановлення
розміру мінімальної пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати
(реєстр. № 4041 доопрацьований від 07.09.2021)
про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове
державне пенсійне страхування» щодо встановлення розміру мінімальної
пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати, підвищення розмірів
трудова пенсій внаслідок збільшення величини оцінки одного року
страхового стажу, зменшення пенсійного віку та страхового стажу
(реєстр. № 4041-1 доопрацьований від 05.10.2021)**

За дорученням Голови Верховної Ради України та відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року (протокол № 91) проекти законів України про внесення зміни до статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо встановлення розміру мінімальної пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати (реєстр. № 4041 доопрацьований від 07.09.2021), поданий народним депутатом України Поляковим А.Е. та іншими народними депутатами України; про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо встановлення розміру мінімальної пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати, підвищення розмірів трудова пенсій внаслідок збільшення величини оцінки одного року страхового стажу, зменшення пенсійного віку та страхового стажу (реєстр. № 4041-1 доопрацьований від 05.10.2021), поданий народним депутатом України Королевською Н.Ю. та іншими народними депутатами України, і зазначає наступне.

Законопроектом за реєстр. № 4041 доопр. пропонується внести зміни до статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», встановивши мінімальний розмір пенсії за віком на рівні

мінімальної заробітної плати, визначеної законом, за наявності у чоловіків 35 років, а у жінок 30 років страхового стажу.

Альтернативний законопроект за реєстр. № 4041-1 доопр. пропонує:

збільшити величину оцінки одного року страхового стажу до 1,35 %;

відновити право на призначення пенсії за віком після досягнення чоловіками 60 років, жінками – 55 років та за наявності страхового стажу не менше 15 років. При цьому, зміна умов призначення пенсії в частині підвищення пенсійного віку та збільшення страхового стажу, необхідного для призначення пенсії за віком, забороняється;

встановлювати мінімальний розмір пенсії за віком за наявності у чоловіків 25 років, а у жінок 20 років страхового стажу на рівні мінімальної заробітної плати, визначеної законом, та збільшення пенсії за віком за кожний повний рік страхового стажу понад 25 років чоловікам і 20 років жінкам на 1 відсоток розміру пенсії, обчисленої відповідно до статті 27 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»;

встановити мінімальний розмір пенсії особам, на яких поширюється дія Закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці», та працівникам, зайнятим повний робочий день під землею обслуговуванням зазначених осіб, які відпрацювали на підземних роботах не менш як 15 років для чоловіків та 7,5 років для жінок за списком № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, у розмірі 90 відсотків середньої заробітної плати шахтаря, але не менш як три розміри прожиткового мінімуму, встановленого для осіб, які втратили працездатність;

враховувати при визначенні мінімального розміру пенсії за віком до страхового стажу період, за який проведено одноразову сплату єдиного внеску.

На думку авторів законопроектів, їх прийняття та реалізація сприятиме підвищенню соціальних стандартів та рівня забезпеченості пенсіонерів, які отримують мінімальну пенсію за віком.

Разом з тим, слід зауважити наступне. При розгляді законодавчих ініціатив необхідно враховувати об'єктивну залежність підвищення розміру мінімальної пенсії від загального рівня доходів громадян та рівня мінімальної заробітної плати у країні. Рівень пенсійного забезпечення та наповнюваності бюджету Пенсійного фонду знаходиться у безпосередній залежності від рівня заробітних плат і сплачуваних з них страхових внесків. Саме розмір єдиного внеску забезпечує реалізацію прав застрахованих осіб на отримання страхових виплат (послуг) за діючими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, до яких відносяться пенсії за віком, по інвалідності, у зв'язку з втратою годувальника тощо. При цьому, мінімальний розмір єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування розраховується виходячи з розміру мінімальної заробітної плати.

Слід також зазначити, що згідно із статтею 5 Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування одним із принципів державного соціального страхування громадян України є забезпечення рівня життя, не нижчого за прожитковий мінімум, встановлений законом, шляхом надання пенсій, інших видів соціальних виплат та допомоги, які є основним джерелом існування.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» базовим державним соціальним стандартом є прожитковий мінімум, встановлений законом, на основі якого визначаються державні соціальні гарантії та стандарти у сферах доходів населення, житлово-комунального, побутового, соціально-культурного обслуговування, охорони здоров'я та освіти.

При цьому, частина третя статті 4 Закону України «Про прожитковий мінімум» передбачає, що прожитковий мінімум на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення, щороку затверджується Верховною Радою України в законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

Крім того, законопроекти не відповідають вимогам частини першої статті 27 Бюджетного кодексу України та статті 91 Регламенту Верховної Ради України в частині подання суб'єктом права законодавчої ініціативи фінансово-економічного обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки) та пропозицій щодо змін до законодавчих актів України стосовно скорочення витрат бюджету та/або реальних джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

За висновком Міністерства фінансів України додаткові видатки на реалізацію законопроекту за реєстр. № 4041 доопр. становитимуть 3,1 млрд. грн. на місяць, а на реалізацію законопроекту за реєстр. № 4041-1 доопр. – 40,0 млрд. грн. на місяць.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України не підтримує законодавчу ініціативу за реєстр. № 4041 доопр., висловлюючи ряд зауважень.

Міністерство соціальної політики України не підтримує законопроект за реєстр. № 4041 доопр.

Міністерство фінансів України, Міністерство економіки України, Пенсійний фонд України не підтримують законопроекти за реєстр. №№ 4041 доопр., 4041-1 доопр.

За результатами розгляду та обговорення проектів законів України про внесення зміни до статті 28 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо встановлення розміру мінімальної пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати (реєстр. № 4041 доопрацьований від 07.09.2021); про внесення змін до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» щодо встановлення розміру мінімальної пенсії за віком на рівні мінімальної заробітної плати,

підвищення розмірів трудових пенсій внаслідок збільшення величини оцінки одного року страхового стажу, зменшення пенсійного віку та страхового стажу (реєстр. № 4041-1 доопрацьований від 05.10.2021), Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів **в и р і ш и в:**

керуючись вимогами частини першої, пункту 3 частини другої статті 94 Регламенту Верховної Ради України внести пропозицію Голові Верховної Ради України Стефанчуку Р.О. про повернення зазначених законопроектів суб'єктам права законодавчої ініціативи без їх включення до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання та розгляду на пленарному засіданні Верховної Ради України.

Голова Комітету

Г. Третьякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України
про внесення зміни до статті 47 Закону України "Про загальнообов'язкове
державне пенсійне страхування" щодо уточнення порядку виплати пенсії
(реєстр. № 5606 від 03.06.2021)**

Відповідно до частини третьої статті 93 Регламенту Верховної Ради України, Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року (протокол № 91) розглянув проект Закону України про внесення зміни до статті 47 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" щодо уточнення порядку виплати пенсії (реєстр. № 5606 від 03.06.2021), поданий народними депутатами України Поляковим А.Е., Констанкевич І.М. та іншими народними депутатами України.

Законопроектом пропонується внести зміни у порядок виплати пенсії та передбачити, що вибір способу виплати і доставки пенсії може здійснюватися виключно на власний розсуд пенсіонера за заявним принципом.

На думку авторів законопроекту, його прийняття та реалізація сприятиме підвищенню рівня соціального захисту пенсіонерів.

Водночас слід зазначити, що частиною першою статті 47 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» від 09.07.2003 року № 1058-IV, передбачено, що пенсія виплачується за зазначеним у заяві місцем фактичного проживання пенсіонера в межах України організаціями, що здійснюють виплату і доставку пенсій, або через установи банків у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. З огляду на зазначене, питання вибору способу виплати пенсії вже регульовано чинним законодавством.

Проект Закону оперує поняттям «заявний принцип», зміст якого не розкрито, а отже, запропоноване положення не забезпечує дотримання принципу юридичної визначеності.

Міністерство соціальної політики України, Міністерство фінансів України, Пенсійний фонд України не підтримують законопроект.

Міністерство юстиції України висловлює зауваження.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує прийняття законопроекту.

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету прийняв рішення, що законопроект не має впливу на показники бюджетів.

Головне науково-експертне управління, розглянувши законодавчу пропозицію, вважає недоцільним її прийняття з огляду на те, що питання виплати пенсії вже законодавчо врегульовані. Зокрема, п. 7 ч. 1 ст. 16 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» передбачено, що застрахована особа має право обирати порядок здійснення виплати пенсії. Крім того, відповідно до ст. 47 цього ж Закону пенсія виплачується щомісяця, у строк не пізніше 25 числа місяця, за який виплачується пенсія, виключно в грошовій формі за зазначеним у заяві місцем фактичного проживання пенсіонера в межах України організаціями, що здійснюють виплату і доставку пенсій, або через установи банків у порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Порядок організації виплати пенсій та грошової допомоги для осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп населення за місцем їх фактичного проживання в межах України, визначається постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації виплати пенсій та грошової допомоги» від 16.12.2020 № 1279.

За результатами розгляду та обговорення проекту Закону України про внесення зміни до статті 47 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" щодо уточнення порядку виплати пенсії (реєстр. № 5606 від 03.06.2021) Комітет Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів **в и р і ш и в:**

1. Рекомендувати Верховній Раді України:

– включити проект Закону України про внесення зміни до статті 47 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування" щодо уточнення порядку виплати пенсії (реєстр. № 5606 від 03.06.2021) до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання;

– відповідно до частини другої статті 95 Регламенту Верховної Ради України зняти зазначений законопроект з розгляду як такий, що втратив актуальність.

2. Доручити виступити на пленарному засіданні Верховної Ради України з цього питання Голові Комітету Третяковій Г.М.

Проект постанови додається.

Голова Комітету

Г.Третякова

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону України про внесення змін до деяких законів
України щодо вдосконалення функціонування
Єдиного державного реєстру ветеранів війни та запровадження
електронного посвідчення ветерана
(реєстр. № 5694 доопрацьований)**

За дорученням Голови Верховної Ради України, відповідно до статті 93 Регламенту Верховної Ради України Комітет з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів розглянув на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року доопрацьований проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення функціонування Єдиного державного реєстру ветеранів війни та запровадження електронного посвідчення ветерана за реєстр. № 5694 від 20.09.2021 р., поданий народними депутатами України Черневим Є. В., Шараськіним А. А., Зінкевич Я. В. та іншими народними депутатами України.

Відповідно до пояснювальної записки законопроект розроблено з метою закріплення на законодавчому рівні можливості використання громадянами України відображення в електронній формі інформації, що міститься у посвідченні ветерана війни, постраждалого учасника Революції Гідності, особи, на яку поширюється чинність цього Закону (е-Посвідчення ветерана) та налагодження автоматизованого інформаційного обміну між Єдиним державним реєстром ветеранів війни та автоматизованими інформаційними, довідковими системами, реєстрами та банками даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування.

На сьогодні Міністерство у справах ветеранів України організовує розробку і впровадження Єдиного державного реєстру ветеранів війни та електронного посвідчення ветерана війни “е-Посвідчення ветерана” – відображення в електронній формі інформації, що міститься у посвідченні ветерана війни, постраждалого учасника Революції Гідності, особи, на яку поширюється чинність цього Закону.

Наразі, через відсутність законодавчого врегулювання питання інформаційного обміну між Єдиним державним реєстром ветеранів війни та автоматизованими інформаційними, довідковими системами, реєстрами та банками даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, неможливе наповнення Єдиного державного реєстру ветеранів війни необхідною інформацією.

Також відсутня можливість використання громадянами України “е-Посвідчення ветерана” як аналога відповідного посвідчення у формі книжечки.

За даними авторів законопроекту кількість громадян України вищезазначених категорій становить близько 1,2 млн осіб.

Міністерство фінансів України зазначає, що законопроект не суперечить законам, що регулюють бюджетні відносини. Отже, Міністерство фінансів України не має заперечень щодо розгляду законопроекту.

Міністерство соціальної політики України вважає, що законопроект потребує доопрацювання, зокрема, необхідно виключити у абзаці третьому пункту 1 розділу I законопроекту слова «Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування».

Міністерство у справах ветеранів України підтримує законопроект з урахуванням висловлених ним зауважень і пропозицій. Зокрема, повідомляється, що проект акта в частині використання слів «автоматизованих інформаційних систем» не враховує термінологію Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах».

Міністерство цифрової трансформації України пропонує обмежити передачу відомостей з державного реєстру актів цивільного стану громадян до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері соціального захисту ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, членів сімей таких осіб та осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» даними про ветеранів війни.

Міністерство розвитку громад та територій України повідомляє про відсутність зауважень та пропозицій до проекту Закону.

Міністерство охорони здоров’я України вважає, що проект Закону потребує доопрацювання. Зокрема, вказане Міністерство зазначає, що невизначеність конкретного обсягу (переліку) персональних даних (особливо чутливих даних громадян), що можуть отримуватися розпорядником Єдиного державного реєстру ветеранів війни у разі внесення зазначених змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», а також відсутність порядку доступу до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, може призвести до обробки надмірних даних, отримання яких при здійсненні покладених повноважень на розпорядника Єдиного державного реєстру ветеранів війни не є обов’язковою, а також несе суттєві ризики щодо захисту таких даних, зокрема, медичної

інформації, що міститься в електронній системі охорони здоров'я, під час їх обробки.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини підтримує законопроект.

Асоціація міст України пропонує у законопроекті визначити, що держава безкоштовно забезпечує органи місцевого самоврядування, комунальні підприємства, установи та організації системами перевірки Е-посвідчення.

Проект на момент підготовки висновку не включено до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-ІХ.

За результатами розгляду законопроекту Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України висловлює до нього низку зауважень.

Народні депутати України – члени Комітету на своєму засіданні 20 жовтня 2021 року схвалили цей висновок та прийняли рішення рекомендувати Верховній Раді України включити до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України та прийняти за основу доопрацьований проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення функціонування Єдиного державного реєстру ветеранів війни та запровадження електронного посвідчення ветерана за реєстр. № 5694 від 20.09.2021 р., поданий народними депутатами України Черневим Є.В., Шараськіним А.А., Зінкевич Я.В. та іншими народними депутатами України.

Виступити на засіданні Верховної Ради України з цього питання доручено голові Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів Третяковій Галині Миколаївні.

Проект Постанови додається.

Голова Комітету

Г.Третякова